

Jerzy Malinowski, Witold Pawłowski

Działalność Komisji Socjalno-Bytowej przy Warszawskiej Radzie Adwokackiej

---

Palestra 12/6(126), 18-21

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nych. Do stawek tych należy stosować obniżkę o 30% przewidzianą w § 4 rozporządzenia.

W postępowaniu przed Trybunałem Ubezpieczeń Społecznych pobiera się pełną stawkę wynikającą z § 29, albowiem obniżka przewidziana w § 17 za instancję rewizyjną dotyczy tylko spraw cywilnych.

Do § 30 pkt 1. Jeżeli sporządzenie pisma upominawczego było połączone z udzieleniem porady prawnej, pobiera się opłatę za obie te czynności. Przez „badanie akt” należy rozumieć nie tylko badanie akt sądowych lub administracyjnych, ale również akt i dokumentów dostarczonych przez klienta.

Do § 30 pkt 3. Przewidziana w pkt 3 stawka 25% obliczana jest od opłaty za postępowanie rewizyjne, a więc w sprawach cywilnych od stawek określonych w § 17, a w sprawach karnych od stawek określonych w § 21 pkt 3—5.

Do § 30 pkt 6. Jeżeli wartości przedmiotu umowy nie da się określić, wysokość opłaty ustala się w trybie § 6 ust. 3.

Do § 32. W razie powierzenia sprawy zespołowi przed dniem 1.I. 1968 r. wysokość opłat za czynności zespołu powinna być ustalana — aż do zakończenia sprawy w instancji — wyłącznie na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.IV.1961 r.

Określenie „do zakończenia sprawy w instancji” nie jest precyzyjne. Nie budzi wątpliwości, że za prowadzenie sprawy w trybie zażaleniomym od wydanych po dniu 1.I.1968 r. postanowień incydentalnych (np. w razie złożenia zażalenia na zabezpieczenie powództwa) pobiera się opłatę według nowych zasad, choćby nawet przyjęta przed dniem 1.I. 1968 r. sprawa nie została jeszcze zakończona w instancji.

JERZY MALINOWSKI I WITOLD PAWŁOWSKI

Działalność Komisji Socjalno-Bytowej przy Warszawskiej Radzie Adwokackiej

W roku 1964 uchwałą Rady Adwokackiej zostały powołane w Komisji Socjalno-Bytowej cztery podkomisje, a mianowicie: Podkomisja opieki nad dzieckiem, Podkomisja do spraw opieki zdrowotnej, Podkomisja do spraw rekreacji i wypoczynku oraz Podkomisja warunków pracy i usprawnień pracy zawodowej.

Nazwy tych podkomisji, w których zawarty jest ich zakres działania, dają sumaryczny obraz zadań Komisji Socjalno-Bytowej.

Zakres tych zadań jest szeroki, lecz nie na wszystkich polach osiągnięcia okazały się jednakowe. W niektórych dziedzinach osiągnięcia są znaczne, w innych — brak ich zupełnie.

Przewodniczącym Komisji jest adw. Witold Pawłowski. Ponadto w skład komisji wchodzi adw.: Halina Banaszczyk, Janusz Bieńkowski, Jan Ciećwierz, Jadwiga Gorzkowska, Tadeusz Halecki, Joanna Koźmińska, Wojciech Krajewski, Jerzy Malinowski, Halina Nagłowska, Dagmara Parysowa-Dworakowska, Alojzy Reder, Jerzy Ryszard Redke, Zofia Sierpińska-Hlebowicz, Barbara Tałanda, Andrzej Trypens i Eugeniusz Ziental.

Do świadczeń organizowanych przez Komisję Socjalno-Bytową mają prawo wszyscy koledzy, zarówno wykonujący zawód w zespołach adwokackich, jak i radcowie prawni, a także renciści. Każdy członek Izby ma prawo zwrócić się do Komisji o umieszczenie jego samego bądź członka jego najbliższej rodziny na liście osób korzystających z działalności Komisji Socjalno-Bytowej. Trzeba jednak zaznaczyć, że koledzy-radcowie prawni są w lepszej sytuacji o tyle, że mogą oni również korzystać z tej działalności w zakresie socjalno-bytowym, jaka jest organizowana przy zakładach pracy i instytucjach, w których są radcami prawnymi.

Zadaniem Komisji Socjalno-Bytowej jest właśnie zapełnienie tej luki, jaka powstaje w zakresie potrzeb adwokatów i ich rodzin, przede wszystkim zaś w zakresie potrzeb związanych z wypoczynkiem i zdrowiem.

Najbardziej palącą potrzebą są oczywiście zagadnienia związane z wypoczynkiem wakacyjnym dla dzieci. W tej też dziedzinie Komisja Socjalno-Bytowa ma największe osiągnięcia.

Kilkakrotnie organizowane już były kolonie letnie i turnusy dla dzieci w okresie wakacji zimowych i wiosennych.

W roku 1967 zostały zorganizowane 20-dniowe kolonie letnie w Świnoujściu (czerwiec—lipiec), w których wzięło udział 50 dzieci. W roku bieżącym, mianowicie w lecie, projektowane jest zorganizowanie dwóch turnusów kolonijnych w okresie letnim, albowiem jeden turnus nie jest w stanie zaspokoić w pełni potrzeb i nie może zmieścić wszystkich dzieci.

Na przełomie 1966/67, w okresie wakacji zimowych, zorganizowane zostało zimowisko dla dzieci w Domu Turysty w Zakopanem, potem — w okresie ferii wiosennych 1967 r. — pobyt grupy dzieci w Bukowinie Tatrzańskiej, wreszcie kolejne zimowisko na przełomie 1967/68 w Bodzentynie oraz — w okresie ferii wiosennych 1968 — pobyt starszych dzieci w Górach Sowich.

W sumie z czasów organizowanych przez Komisję Socjalno-Bytową skorzystało około 250 dzieci.

Trzeba jednak stwierdzić, iż liczba miejsc była jeszcze wciąż zbyt mała. Komisyjnie trzeba było nieraz rozstrzygać, komu przyznać miejsce, i z zalem odmawiać niekiedy wyjazdu z braku miejsc.

Opiekę nad dziećmi oraz organizację wyjazdu i pobytu bierze na siebie aktyw społeczny spośród członków naszej Izby. Akcja kolonijna i wczasowisk dla dzieci jest dotowana z funduszy Rady Adwokackiej w ten sposób, że odpłatność za pobyt dziecka wynosi średnio 1/3 część rzeczy-

wistych kosztów. Tę 1/3 część płać rodzice dziecka, resztę pokrywa się z funduszu Rady Adwokackiej przeznaczonego na cele społeczne. Również kcsztem Rady Adwokackiej zapewniona jest należąca opieka lekarska nad dziećmi w czasie ich pobytu na kolonii lub wczasowisku.

Nie są to jednak jedyne imprezy organizowane przez Komisję Socjalno-Bytową dla dzieci adwokatów i dotowane przez Radę Adwokacką. Corocznie np. organizowana jest zabawa choinkowa z atrakcjami i upominkami, a w dniu 1 czerwca 1967 r., tj. w Dniu Dziecka, zorganizowano uroczystość dla dzieci.

Komisja Socjalno-Bytowa stara się — w ramach anonimowych ankiet — wysondować opinię rodziców o organizowanych imprezach po to, by uniknąć na przyszłość błędów i wprowadzić proponowane przez uczestników ankiety usprawnienia.

Uczestnicy ankiety pozytywnie wypowiedzieli się o akcji wczasów dla dzieci, nie szczędząc z jednej strony pochwał, ale proponując także z drugiej różne usprawnienia.

Nie mniejsze osiągnięcia ma Komisja Socjalno-Bytowa w zakresie turystyki i wypoczynku organizowanego dla samych adwokatów.

Imprezy te są organizowane w zasadzie w ramach pełnej odpłatności, ci jednak koledzy, którzy by się znajdowali w trudniejszej sytuacji, mogą ewentualnie skorzystać z zapomóg udzielanych przez Komisję Zapomogową.

We wrześniu 1967 r. zorganizowano turnus wczasowy dla 30 adwokatów w Świnoujściu, a w okresie Bożego Narodzenia 1967 r. i Wielkanocy w 1968 r. dwie grupy złożone z adwokatów i ich rodzin, każda licząca około 90 osób, spędziły wspólnie okres wypoczynku świątecznego w nowo wybudowanym ośrodku „Pod Dębami” w Świdrach Małych pod Warszawą.

Obecnie w stadium projektowania i wstępnych czynności formalnych jest budowa własnego ośrodka campingowego nad Zalewem Zegrzyńskim.

Projektowana jest budowa domków campingowych na użytek członków Izby i ich rodzin.

Od stycznia 1968 r. czynne jest inne udogodnienie w zakresie organizowanej rozrywki. W każdy mianowicie wtorek organizowany jest o godz. 20 dla 160 uczestników zamknięty seans filmowy, na który bilety rozprowadzane są wśród adwokatów. Seanse te cieszą się wielką popularnością, zwiastują że zestaw filmów dobierany jest w sposób atrakcyjny, obejmując najciekawsze pozycje repertuaru. Każdy seans poprzedza krótka prelekcja obejmująca ciekawe uwagi dotyczące filmu, jego realizatorów i występujących aktorów.

W ramach minimalnych nadwyżek powstających przy rozprzedaży biletów rozdzielono bezpłatnie między rencistów i ich rodziny 16 biletów bezpłatnych.

Akcja ta, będąca zapoczątkowaniem szerszej działalności na polu organizowanego wypoczynku, spotkała się z wielkim uznaniem wśród kolegów, zapewniając im zarówno atrakcyjną rozrywkę, jak i odciążając od kłopotów związanych z zakupem biletów na ciekawe filmy.

Doraźnie organizowany jest też zakup biletów na poszczególne imprezy rozrywkowe i widowiska.

Naszą bolączką adwokacką to stały brak czasu. Brak go nawet na tak ważny cel, jakim jest troska o własne zdrowie. Wiemy wszyscy, że u lekarza rejonowego trzeba czekać, że są kolejki, numerki itp. Żałuje się więc czasu nawet ze szkodą dla własnego zdrowia. Ważnym więc osiągnięciem Komisji Socjalno-Bytowej jest umożliwienie adwokatom korzystania z ambulatorium lekarskiego, które czynne jest w gmachu Sądów warszawskich przy ul. Świerczewskiego 127 w godzinach od 8 do 16.

Koledzy, wyzyskując przerwy w rozprawach, chętnie korzystają z usług ambulatorium, w którym pracuje trzech lekarzy, pielęgniarka i stomatolog.

Komisja zorganizowała również akcję prześwietleń małoobrazkowych.

Plany Komisji Socjalno-Bytowej w zakresie dotyczącym zdrowia adwokatów są jednak dalej idące. Wiemy, że choroby serca, a także przeciężenie nerwowe i inne dolegliwości to choroby, które można określić jako nasze choroby zawodowe. Należałoby zatem przeprowadzić systematyczne badania w tym zakresie, zając się naukowym opracowaniem ochrony zdrowia adwokata.

Tu dotykamy bardzo istotnego problemu: należy nie tylko doraźnie leczyć już powstałe choroby, ale opracować zasady higieny pracy zawodowej. Na pewno pod tym względem nie jest dobrze i teren działania w tej dziedzinie jest wręcz dziewiczy. Adwokat nie ma żadnych norm pracy — a przecież wytrzymałość jego organizmu jest ograniczona! Również i te najprostsze problemy związane z warunkami pracy, jak choćby możliwość odpoczynku w spokojnym miejscu na terenie sądu, nie wszędzie jest zapewniona. Liczne sądy powiatowe na prowincji nie mają w ogóle pokoiów adwokackich. Adwokaci więc poza salą rozpraw przebywają w miejscach zupełnie przypadkowych i wręcz ani nie mają możliwości spokojnego porozmawiania z klientem, ani też nie mają żadnego pomieszczenia, gdzie mogliby chwilę spokojnie odpocząć.

Ale problem warunków pracy zawodowej adwokata to problem sam w sobie, który warto omówić odrębnie. Komisja Socjalno-Bytowa ma również i ten problem na uwadze.

Sądzymy jednak, że niezależnie od wielu zagadnień i problemów, którymi Komisja Socjalno-Bytowa zajmie się jeszcze w przyszłości, ten krótki rejestr jej dotychczasowych osiągnięć i przejawów działalności świadczy, zdaniem naszym, o tym, że jej aktywność rozwija się prawidłowo.